

Prolog

ved festmøte i Frimurerlosjen 21. nov. 1947.

Si den samme tingen tusen ganger
om og om og om igjen:
Folk vil lytte, høre, fanger
orda, skjønne litt om senn.

Det kan være både løgn og sannhet,
juks og sprøyt, bevisst bedrag; —
visst og sikkert er blant annet:
Norge *armt* den dag i dag.

Visst skreiv Henrik Wergeland om Skreia
sommers dag i blid og opprømt stemning;
men Herre Gud, hva var vel denne heia
mot synene i dikt som Norges Dæmring!

Visst sang i sin tid Åsmund Vinje
om Jotunheimens storkna hav og nunatakker
og bygde på den Wergelandske linje
at ikke bare kløvereng er vakker;

men det er langt fra nuten ned i dalen,
og stueveggenes dvergemål blir endevendt i dypet:
et fesjådikt med silkesløyfe knytt på halen
kan ikke snu oppfatningen hos kryptet.

TRONDHJEMS TURISTFORENINGENS STYRE
1947—48.

1. rekke: Asfri Mittet, Arne Falkanger (form.), Reidar Jørgensen (viseform.),
2. rekke: Finn Kleven, Magne Haave (sekr.), Erling Nielsen,
3. rekke: Egil Ellingsen, Eivind Kjerulf, Gunnar Birkefand.

60 år tilbake, -- å, berømte år i politikken!
Her var myrmenn som forstod seg på å stemme.
Landet greidde seg, var brukbart, bare klikken
fikk et bein å gnage og en motstander i klemme.

Visst slang en engelskmann med lorgnett over trynet.
Han klufta fanten lik bortover fjella somme tider,
og sto en Jordbergnut i veien hans for synet,
så tok han strake fjellveggen der folk tok ømse sider.

En lektor hist og lektor her blei fristet til å prøve.
En Boech, Caspari, Schultz og mange, mange andre
dro ut på *fjellet* når det kom et laglig høve.
Slik blei med hvert et *mål* i bare det å vandre.

Nå er det ganske livlig blitt i høgder og i heier,
og år for år blir svermen stadig større.
Der stier gikk, går reine alfarveier,
og loser står parate, så du slipper gå å spørre.

En rydningsmann er den som baner vei for plogen...
Ja vel, men også han som utrått sti har trellet,
som bygde første hytta ved et fiskevann i skogen,
som skar i ubrutt snøfønn sine skispor over fjellet.

Rydningsmenn er også de som feier
de forslitte armodsklager vekk, og sier
tusen ganger gjentatt hva vi eier
i våre fjell og sjøer, skog og lier.

Dette har i 60 år vært gjort i vår forening.
I Trøndelag var brakkmark nok fra grensefjell til fjære
for Wergelandske linjer: Mål, og mening
om hva armod er, om rikdom, og om ære.

Jordtrell, puger, gatesliter:
Din var armodsdømmen som blei fellet!
Du ser bare stump og biter,
og du øyner aldri *fjellet*.

Vi som nådde over kammen,
vi fikk se en større himmel
enn den dalen folder sammen
til en hvermanns fattig strimmel:

La oss rydde minnerom i salen
for de mange, mange gjeve
menn som tok oss med fra *dalen*:
La dem få et *lenge leve!*

Emil Herje.

Løsetsetra m/ Snota

Astri Mittet